

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Den Braven Czech and Slovak a.s.**, se sídlem Úvalno 353, Úvalno, IČ 26872072, zast. JUDr. Ondřejem Lichnovským, advokátem, se sídlem Sádky 1605/2, Prostějov, proti žalovanému: **Celní úřad pro hlavní město Prahu**, se sídlem Washingtonova 7, Praha 1, proti exekučním příkazům žalovaného ze dne 5. 6. 2014, č. j. 85795/2014-510000-42.1, č. j. 85779/2014-510000-42.1, č. j. 85757/2014-510000-42.1, a č. j. 86097/2014-510000-42.1, ze dne 10. 6. 2014, č. j. 85639-2/2014-510000-42.1, ze dne 11. 6. 2014, č. j. 85372-2/2014-510000-42.1, č. j. 85493-2/2014-510000-42.1, č. j. 85308-2/2014-510000-42.1, č. j. 85346-2/2014-510000-42.1, č. j. 85092-3/2014-510000-42.1, č. j. 85298-2/2014-510000-42.1, č. j. 85522-2/2014-510000-42.1, č. j. 85483-2/2014-510000-42.1, č. j. 85123-3/2014-510000-42.1, a č. j. 85624-2/2014-510000-42.1, a proti rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 8. 2014, č. j. 109675-17/2014-510000-11, č. j. 109675-21/2014-510000-11, č. j. 109675-29/2014-510000-11, č. j. 109675-33/2014-510000-11, č. j. 109675-35/2014-510000-11, č. j. 109675-41/2014-510000-11, č. j. 109675-50/2014-510000-11, č. j. 109675-55/2014-510000-11, a č. j. 109675-58/2014-510000-11, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 9. 2017, č. j. 10 Af 50/2014 - 33,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Dosavadní průběh řízení

[1] Městský soud v Praze usnesením ze dne 13. 9. 2017, č. j. 10 Af 50/2014 - 33, výrokem I. spojil ke společnému projednání pod sp. zn. 10 Af 50/2014 věci projednávané tímto

soudem v řízeních sp. zn. 10 Af 50/2014, 10 Af 51/2014, 10 Af 52/2014, 10 Af 53/2014, 10 Af 54/2014, 10 Af 55/2014, 10 Af 73/2014, 10 Af 74/2014, 10 Af 75/2014, 10 Af 76/2014, 10 Af 77/2014, 10 Af 78/2014, 10 Af 79/2014, 10 Af 80/2014 a 10 Af 81/2014. Výrokem II. stejného usnesení městský soud zamítl návrh na spojení věci projednávané městským soudem v řízení sp. zn. 10 Af 50/2014 s věcmi projednávanými v řízeních sp. zn. 9 Af 61/2014, 9 Af 62/2014, 9 Af 63/2014, 9 Af 64/2014, 9 Af 65/2014, 9 Af 66/2014, 9 Af 67/2014, 9 Af 68/2014, 9 Af 69/2014.

[2] Výrokem III. městský soud odmítl žaloby proti exekučnímu příkazu žalovaného ze dne 10. 6. 2014, č. j. 85639-2/2014-510000-42.1, a exekučním příkazům žalovaného ze dne 11. 6. 2014, č. j. 85308-2/2014-510000-42.1, č. j. 85346-2/2014-510000-42.1, č. j. 85092-3/2014-510000-42.1, č. j. 85298-2/2014-510000-42.1, č. j. 85522-2/2014-510000-42.1, č. j. 85483-2/2014-510000-42.1, č. j. 85123-3/2014-510000-42.1, a č. j. 85624-2/2014-510000-42.1, pro opožděnost.

[3] Městský soud s odkazem na rozsudek NSS ze dne 26. 11. 2015, č. j. 7 Afs 131/2015 - 32, konstatoval, že námitka nepředstavuje řádný opravný prostředek proti exekučnímu příkazu. Z toho vyplývá, že lhůty pro podání žaloby proti exekučnímu příkazu a žaloby proti rozhodnutí o námitce běží vzájemně nezávisle. V žalobách podaných dne 13. 10. 2014 (sp. zn. 10 A 73 - 81/2014) žalobce napadal exekuční příkaz a vedle něj též rozhodnutí o námitkách.

[4] Z doručenek založených ve správních spisech podle městského soudu vyplývá, že exekuční příkaz ze dne 10. 6. 2014, č. j. 85639-2/2014-510000-42.1, a exekuční příkazy žalovaného ze dne 11. 6. 2014, č. j. 85308-2/2014-510000-42.1, č. j. 85346-2/2014-510000-42.1, č. j. 85092-3/2014-510000-42.1, č. j. 85298-2/2014-510000-42.1, č. j. 85522-2/2014-510000-42.1, č. j. 85483-2/2014-510000-42.1, č. j. 85123-3/2014-510000-42.1, a č. j. 85624-2/2014-510000-42.1, byly žalobci doručeny již dne 22. 6. 2014. Tyto exekuční příkazy byly dodány do datové schránky žalobce dne 12. 6. 2014, a následně po deseti dnech doručeny fikcí dne 22. 6. 2014. Dvouměsíční lhůta k podání žalob podle § 72 odst. 1 s. ř. s. uplynula dne 22. 8. 2014. Žaloby proti těmto exekučním příkazům však byly podány až dne 13. 10. 2014, a tedy opožděně.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[5] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl usnesení městského soudu kasační stížností. Namítá, že v případě exekučních příkazů, proti kterým byly žaloby výrokem III. usnesení městského soudu odmítnuty pro opožděnost, se jednalo o exekuční příkazy, u nichž zcela absentovala náležitost dle § 178 odst. 2 písm. d) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu. Na tuto skutečnost stěžovatel v námitkách upozornil, načež v rozhodnutí o námitkách celní úřad tuto nepřezkoumatelnost odstranil. V tu chvíli se zásadně změnil obsah exekučních příkazů, v důsledku čehož bylo stěžovateli poté umožněno podrobněji formulovat svou námitku o absenci vykonatelnosti vykonávaných rozhodnutí.

[6] Pokud by tak stěžovatel podal včasnou žalobu proti dotčeným exekučním příkazům, jeho námitky by svěřovaly toliko do nepřezkoumatelnosti, která však byla skrze rozhodnutí o námitkách odstraněna. Žaloby by tak sice byly včasné, avšak nedošlo-li by ve

lhůtě pro jejich podání k uzpůsobení žalobních bodů nově vzniklému stavu, již by nemohly být úspěšné. Proto stěžovatel dovozuje, že k faktické ochraně jeho práv zde vede toliko jediná cesta – odvozování počátku běhu lhůty pro podání žaloby proti změněným exekučním příkazům od doručení rozhodnutí o námitkách, které exekuční příkazy zcela zásadně změnily.

[7] Vzhledem k tomu, že městský soud po vydání napadeného usnesení dospěl i v rámci meritorního projednání věci k názoru o nezákonnosti žalovaných rozhodnutí o námitkách, měl se podle stěžovatele namísto odmítnutí žalob proti exekučním příkazům zamyslet nad analogickou aplikací § 73 odst. 3 s. ř. s., tzn. zvážit i zrušení exekučních příkazů. Smyslem soudní ochrany totiž má být nejenom účinná, leč také včasná soudní ochrana. Bylo by pak nesmyslné, aby byl žalobce nucen navzdory úspěchu před soudem snášet pokračující dopady nezrušeného exekučního příkazu jenom proto, že soud na základě žaloby napadající i exekučního příkazy zrušil toliko rozhodnutí o námitkách. A to přesto, že z rozsudku bude pro žalovaného vyplývat závazný právní názor zrušit i předcházející exekuční příkazy. Městský soud proto pochybil, pokud žaloby odmítl pro opožděnost. Jeho usnesení je tudíž ve výroku III. nezákonné podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[8] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že argumentaci stěžovatele považuje za účelovou. Stěžovateli nic nebránilo v tom, aby žaloby proti předmětným exekučním příkazům uplatnil v zákonem stanovené lhůtě (nejpozději do 22. 8. 2014), neboť již v té době bylo rovněž rozhodnuto o jeho námitkách proti předmětným exekučním příkazům. Stěžovatel rozhodnutí o námitkách obdržel dne 12. 8. 2014.

III. Posouzení kasační stížnosti

[9] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s., přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů.

[10] Kasační stížnost není důvodná.

[11] Stěžovatel napadl žalobou exekuční příkazy vydané podle § 178 daňového řádu. V rozsudku ze dne 26. 11. 2015, č. j. 7 Afs 131/2015 - 32, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že ve správním soudnictví je žaloba proti exekučnímu příkazu správce daně přípustná, i když daňový subjekt neuplatnil proti exekučnímu příkazu námitku podle § 159 daňového řádu, jelikož námitka není řádným opravným prostředkem ve smyslu § 108 odst. 1 písm. a) daňového řádu. Ve správním soudnictví je tedy možné se bránit přímo proti exekučnímu příkazu, přičemž paralelně lze podat námitku podle § 159 daňového řádu a případně další žalobou napadnout rozhodnutí o námitce. Na těchto závěrech Nejvyšší správní soud setrvává i v této věci.

[12] Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

[13] Nejvyšší správní soud shodně s městským soudem zjistil, že exekuční příkaz ze dne 10. 6. 2014, č. j. 85639-2/2014-510000-42.1, a exekuční příkazy ze dne 11. 6. 2014, č. j. 85308-2/2014-510000-42.1, č. j. 85346-2/2014-510000-42.1, č. j. 85092-3/2014-510000-42.1, č. j. 85298-2/2014-510000-42.1, č. j. 85522-2/2014-510000-42.1, č. j. 85483-2/2014-510000-42.1, č. j. 85123-3/2014-510000-42.1, a č. j. 85624-2/2014-510000-42.1, byly žalobci doručeny fikcí dne 22. 6. 2014. Dvouměsíční lhůta k podání žalob podle § 72 odst. 1 s. ř. s. uplynula dne 22. 8. 2014. Žaloby proti těmto exekučním příkazům však byly podány až dne 13. 10. 2014, a tedy opožděně.

[14] Stěžovateli přitom nic nebránilo exekuční příkazy žalobou ve lhůtě podle § 72 odst. 1 s. ř. s. napadnout, jak ostatně učinil v případě žalob vedených u městského soudu pod sp. zn. 10 Af 50/2014, 10 Af 51/2014, 10 Af 52/2014, 10 Af 53/2014, 10 Af 54/2014 a 10 Af 55/2014. Pokud stěžovatel tuto možnost u dotčených exekučních příkazů nevyužil, sám se o možnost soudního přezkumu těchto exekučních příkazů připravil. Nelze přitom spekulovat nad tím, jaké vady mohly být exekučním příkazům vytýkány, pokud by tak byl stěžovatel býval učinil. Úkolem soudů ve správním soudnictví není řešení hypotetických otázek, nýbrž poskytování ochrany proti reálným porušením veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob.

[15] Pouze nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud dodává, že pokud stěžovatel poukazuje na změnu exekučních příkazů v důsledku rozhodnutí o námitkách proti těmto exekučním příkazům, která by měla podle jeho kasační argumentace obnovit dvouměsíční lhůtu k podání správní žaloby i proti samotným exekučním příkazům, v době doručení rozhodnutí o námitkách proti dotčeným exekučním příkazům ze dne 8. 8. 2014, tj. dne 12. 8. 2014, měl stěžovatel stále možnost podat správní žalobu ve dvouměsíční lhůtě zahájené doručením exekučních příkazů dne 22. 6. 2014. Možnost soudního přezkumu rozhodnutí o námitkách není v důsledku odmítnutí opožděných žalob proti exekučním příkazům jakkoli dotčena. Argumentace stěžovatele připodobňující exekuční příkaz a rozhodnutí o námitkách k platebnímu výměru a rozhodnutí o odvolání není přiléhavá, neboť jak bylo vyčerpávajícím způsobem vysvětleno ve výše citovaném rozsudku č. j. 7 Afs 131/2015 – 32, námitka není řádným opravným prostředkem ve vztahu k exekučnímu příkazu.

[16] Městský soud s ohledem na výše uvedené postupoval správně, pokud žaloby proti dotčeným exekučním příkazům pro opožděnost odmítl.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[17] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

[18] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o nákladech řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, a právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Procesně úspěšnému žalovanému pak nevznikly

v řízení náklady přesahující rámec nákladů jeho běžné úřední činnosti. Náhrada nákladů řízení se mu proto nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. prosince 2017

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu